

SPRÁVNÍ TRESTÁNÍ NA ÚSEKU RYBÁŘSTVÍ

ZBYNĚK LUBOVSKÝ

Abstract in original language

Tento článek se zabývá problematikou správního trestání na úseku rybářství. Podrobně rozebírá právní úpravu přestupků a jiných správních deliktů obsaženou v zákoně o rybářství. Správní delikty rozděluje podle subjektu na ty, kterých se může dopustit kdokoliv a na správní delikty se speciálním subjektem. Článek se rovněž zabývá problematikou deliktů na úseku ochrany mořských rybolovných zdrojů vyplývající z předpisů Evropské unie.

Key words in original language

Rybářství, přestupek, správní delikt, výkon rybářského práva, rybníkářství, pokuta.

Abstract

This article deals with the issue of administrative punishment in the field of fisheries. Analyzes in detail the law of administrative offenses and delicts contained in the Fisheries Act. Administrative offenses divided by the entity to those that can be committed by anyone and administrative offenses with special entity. The article also deals with offenses in the protection of marine fisheries resources under the regulations of the European Union.

Key words

Fishery, administrative delicts, administrative offenses, execution of fishery law, fish farming, fine, penalty.

Zákonem č. 237/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), byla podstatně změněna dosavadní koncepce správního trestání na úseku rybářství.

Výše uvedený zákon nabyl účinnosti 1. září 2012 a jeho význam spočívá jednak v přenesení části agendy správních deliktů z krajských úřadů na obecní úřady obcí s rozšířenou působností, a jednak vyjmutí přestupku neoprávněného chytání ryb ze zákona o přestupcích a vložení této skutkové podstaty do zákona o rybářství.

Právě přenesení agendy správního trestání na obecní úřady obcí s rozšířenou působností vyvolalo vlnu zájmu o výklad ustanovení Hlavy VII zákona o rybářství a v plné nahotě odhalilo fatální nedostatky tohoto právního předpisu a způsob tvorby a přijímání právních předpisů v České republice obecně.

Do už tak nekvalitního právního předpisu byla neodborně vsunuta řada ustanovení, která budou při jejich interpretaci a aplikaci činit potíže a právní předpis, který je určen právním laikům z řad rybářské veřejnosti, ještě více znepráhledňují.

1. PŘÍSLUŠNOST

Zákon o rybářství, který nabyt účinnosti 1. dubna 2004, zakotvil do českého právního řádu široké spektrum nových správních deliktů, které do té doby české právo neznalo. Tyto nové skutkové podstaty vycházeli povětšinou z rybářských zvyklostí a byly do té doby trestány občanskými sdruženími v rámci svých vnitřních předpisů.

Velmi zjednodušeně se dá říci, že základní, i když ne úplně šťastná, filozofie tohoto zákona byla, aby správní delikty, které byly spáchány v rybářském revíru, projednával vždy ten správní orgán, který rybářský revír vyhlásil.

Orgány prvního stupně k projednávání správních deliktů se tak staly kraje, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo obrany, Správy národních parků a městské části hlavního města Prahy.

Krajský úřad projednával ty správní delikty, které se staly na území rybářského revíru, jenž se nacházel na území tohoto kraje.¹

Pokud se rybářský revír nacházel na území více krajů, bylo orgánem prvního stupně Ministerstvo zemědělství. To bylo orgánem prvního stupně i pro ty rybářské revíry, které se sice nacházely na území pouze jednoho kraje, ale byly vyhlášeny na tzv. hraničních vodách nebo pokud jejich uživatelem byl státní podnik.²

Ministerstvo obrany pak bylo příslušné k projednání správních deliktů, které byly spáchány na území rybářského revíru, který se nacházel na území vojenských újezdů.³

Správy národních parků pak projednávaly správní delikty spáchané v rybářských revírech na území národních parků.⁴

Městské části hlavního města Prahy pak projednávaly správní delikty na území hlavního města Prahy,⁵ a příslušnost té které městské části se v praxi dovozovala podle místa trvalého bydliště obviněného.

Největší nevýhoda takovéto právní úpravy je skutečnost, že největší tíha správního trestání na úseku rybářství ležela především na krajských úřadech a Ministerstvu zemědělství, pod které spadalo zhruba 2000 rybářských revírů, které ročně navštívilo zhruba 200 tisíc rybářů. Na každém kraji měl tuto agendu na starosti zpravidla jeden člověk a na Ministerstvu zemědělství to je dodnes obdobné.

¹ Ustanovení § 21 odst. 2 písm. g) zákona o rybářství, ve znění k 1. dubnu 2004

² Ustanovení § 22 odst. 3 písm. f) zákona o rybářství, ve znění k 1. dubnu 2004

³ Ustanovení § 24 odst. 3 písm. h) zákona o rybářství, ve znění k 1. dubnu 2004

⁴ Ustanovení § 23 odst. 2 písm. b) zákona o rybářství, ve znění k 1. dubnu 2004

⁵ Ustanovení § 21 odst. 4 zákona o rybářství, ve znění k 1. dubnu 2004

Paralelně k této úpravě pak ještě existovala skutková podstata přestupku neoprávněného chytání ryb, obsažená v ustanovení § 35 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích. Tyto přestupky pak projednávaly obecní úřady, v jejichž územním obvodu byl přestupek spáchán.⁶

Pokud došlo k souběhu přestupků, tedy k události, kdy rybář při lovu ryb porušil jak ustanovení zákona o přestupcích, tak ustanovení zákona o rybářství, bylo řízení rozděleno a přestupek dle zákona o přestupcích byl zaslán na místně příslušný obecní úřad a přestupek dle zákona o rybářství projednal k tomu příslušný orgán (obvykle kraj či Ministerstvo zemědělství). Tento postup se opíral o výklad Vrchního soudu v Praze, dle kterého není vyloučen souběžný postih dvěma správními orgány za totéž jednání, naplňující znaky skutkových podstat dvou správních deliktů podle dvou právních předpisů, jestliže o postihu mají podle zákona rozhodovat dva odlišné správní orgány.⁷

Jednou ze zásadních nevýhod této právní úpravy tak bylo velké množství přestupků na úzký výčet příslušných správních orgánů, které se reálně touto agendou zabývaly. Z výše uvedeného důvodu se proto velmi brzy objevil tlak na změnu příslušnosti a převedení agendy na obecní úřady.

K tomu částečně došlo právě 1. září 2012 návrhem Moravskoslezského kraje, který vyústil v úvodu zmiňovaný zákon č. 237/2012 Sb. Tím však došlo pouze k přesunu kompetencí z krajských úřadů na obecní úřady obcí s rozšířenou působností, zatímco na ministerstvech prvostupňová agenda zůstala.

Zákon č. 271/2012 Sb., rovněž zrušil ustanovení § 35 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích a i se sankcí za něj stanovenou jej převedl do zákona o rybářství pod ustanovení § 30 odst. 1 písm. i). Rovněž, nově, zavedl do zákona o rybářství možnost udělit sankci zákazu činnosti až na jeden rok.

Od 1. září 2012 tak orgány prvního stupně k projednání přestupků a jiných správních deliktů obsažených v zákoně o rybářství jsou:

- Obecní úřady obcí s rozšířenou působností
- Městské části Hlavního města Prahy
- Správy národních parků
- Ministerstvo zemědělství
- Ministerstvo obrany

Novelou zákona o rybářství tak sice došlo k žádoucímu přesunu kompetencí na obecní úřady, avšak pouze z krajů. Na ministerstvech tato agenda zůstala.

---

⁶ § 55 odst. 1 zákona o přestupcích

⁷ Rozsudek Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 A 168/95 ze dne 25. května 1998

Stane-li se tedy správní delikt na rybářském revíru spadajícím podle výše uvedeného klíče pod některé z ministerstev, je k projednání a rozhodnutí příslušné ono ministerstvo popř. správa národního parku. Proti rozhodnutí ministerstva je pak v odvolacím (rozkladovém)⁸ orgánem příslušný ministr. Tuto agendu za něj zpravidla vyřizuje jeho rozkladová komise. Stane-li se správní delikt na všech ostatních vodních plochách (ať už v rybářském revíru či mimo něj) je příslušný buď obecní úřad, nebo městská část hlavního města Prahy.

2. HMOTNĚPRÁVNÍ ÚPRAVA

Správní delikty upravené zákonem o rybářství se dají rozdělit na přestupky⁹ a jiné správní delikty.¹⁰ Přestupků se může dopustit pouze fyzická osoba, zatímco jiné správní delikty upravují chování zakázané pro osoby právnické a fyzické osoby podnikající.

Správní delikty se dají rovněž rozdělit na obecné, kterých se může dopustit kdokoli a se speciálním subjektem,¹¹ kterých se může dopustit jen osoba v určitém specifickém postavení (např. rybníkář, uživatel rybářského revíru, rybářský hospodář apod.).

Rovněž je možné rozdělit správní delikty na ty, kterých je možné dopustit se při výkonu rybářství (ať už rybníkářstvím nebo výkonem rybářského práva) nebo na úseku ochrany mořských rybolovných zdrojů.

3. OBECNÉ PŘESTUPKY NA ÚSEKU RYBÁŘSTVÍ

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. a) zákona o rybářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. a) zákona o rybářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

v rybníkářství loví jiným než stanoveným způsobem (§ 3 odst. 2 a 5).

V rybníkářství se lov provádí hromadně účinnou metodou lovu nebo na udici. Lov na udici může provádět rybníkář, popřípadě jím pověřené osoby.¹²

Protože účelem rybníkářství je produkce ryb a rybího masa, provádí se v rybníkářství lov tzv. hromadně účinnou metodou lovu. Hromadně účinnou metodou lovu dle zákona o rybářství¹³ se rozumí způsob lovu ryb a vodních organismů v rybníkářství pomocí všech druhů sítí, vrší, lov prováděný prostřednictvím manipulace s vodou, lov pomocí různě

⁸ Ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)

⁹ Ustanovení § 30 zákona o rybářství

¹⁰ Ustanovení § 31 zákona o rybářství

¹¹ Mates P., a kol., Základy správního práva trestního – 4. vydání, C.H. Beck, Praha, 2008, s. 13, ISBN 978-80-7179-806-4

¹² Ustanovení § 3 odst. 2 zákona o rybářství

¹³ Ustanovení § 2 písm. q) zákona o rybářství

konstruovaného technického zařízení nebo lov do stálého lovičího zařízení.

Lov do sítí se provádí:

- a) do sítí vlečných, tažných, vrhacích, stavěcích, vodorovných nebo lapacích, nebo
- b) pomocí drobného rybářského náčiní se síťovým výpletem.

Lov prováděný prostřednictvím manipulace s vodou je lov za účelem shromáždění rybí obsádky do míst, kde je lovena, například do loviště.

Lov pomocí různě konstruovaného technického zařízení je lov do zařízení, která mohou být na stanovišti umístěna po dobu stanovenou vlastníkem rybníka nebo vlastníkem zvláštního rybochovného zařízení, popřípadě jejich nájemcem na základě písemně uzavřené nájemní smlouvy s vlastníkem za účelem rybníkářství.

Lov do stálého lovičího zařízení je lov do zařízení pevně spojených s terénem, například do loviště pod hrází rybníka.¹⁴

Za tento přestupek lze uložit pokutu do 30 tisíc.

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) zákona o rybářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) zákona o rybářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

provádí lov na udici v rybníkářství, aniž je rybníkářem anebo jím pověřenou osobou (§ 3 odst. 2).

Tato skutková podstata se překrývala s přestupkem pytláctví v ustanovení § 35 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích a po 1. září 2012 se nově překrývá s ustanovením § 30 odst. 1 písm. i) zákona o rybářství, který znění přestupku dle zákona o přestupcích jednoduše překopíroval do zákona o rybářství. Zatímco písmeno i) postihuje neoprávněný lov obecně, písmeno b) má speciální podstatu spočívající v tom, že neoprávněný lov probíhá výlučně v rybníkářství a na udici.

Dle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o rybářství je k rybníkářství oprávněn vlastník rybníka nebo vlastník zvláštního rybochovného zařízení, popřípadě jejich nájemce na základě písemně uzavřené nájemní smlouvy s vlastníkem za účelem rybníkářství. Lov na udici může provádět rybníkář sám, popřípadě jím pověřené osoby. Za tento přestupek lze uložit pokutu do 30 tisíc.

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. c) zákona o rybářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. c) zákona o rybářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

---

¹⁴ Ustanovení § 1 vyhlášky č. 197/2004 Sb., k provedení zákona o rybářství

provádí lov ryb nebo vodních organismů mimo rybářský revír v rozporu se způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany rozmnožování ryb **po dobu jejich hájení** [§ 13 odst. 3 písm. a) a § 13 odst. 11] **nebo loví mimo denní dobu lovu** ryb stanovenou prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany rybí obsádky [§ 13 odst. 3 písm. c)].

Toto ustanovení v sobě ukrývá dvě skutkové podstaty. Ta první se vztahuje na jednání, kdy loví-li někdo mimo rybářský revír ryby po dobu jejich hájení. Tato skutková podstata byla až do 1. září obsoletní z důvodů nedostatku pravomoci. Neboť orgány státní správy rybářství měly pravomoc projednávat přestupky pouze na rybářských revírech nebo rybníkářství a nikoliv mimo ně. Od 1. září sice problematika pravomoci odpadla, nicméně protože jsou doby hájení stanoveny pro rybářské revíry a nikoliv pro vodní plochy ležící mimo ně, je toto ustanovení obsoletní i nadále.

Druhá skutková podstata, lov ryb mimo denní dobu se zas kryje s § 30 odst. 1 písm. e) zákona o rybářství, které se obecně vztahuje na porušení zakázaných způsobů lovu.

Za tento přestupek lze uložit pokutu do 30 tisíc.

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. d) zákona o rybářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. d) zákona o rybářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

uloví a přisvojí si rybu vybraného druhu, která nedosáhla nejmenší lovné míry stanovené prováděcím právním předpisem z důvodu ochrany tohoto druhu ryb [§ 13 odst. 3 písm. b) a § 13 odst. 11 zákona o rybářství].

I toto ustanovení je v zákoně o rybářství do jisté míry nadbytečné. Jedná se o speciální skutkovou podstatu k ustanovení § 30 odst. 1 písm. e) zákona o rybářství, kde je porušení zakázaného způsobu lovu ryb upraveno obecně. Za tento přestupek lze uložit pokutu pouze do 5000 Kč, což právě k vzhledem k ustanovení § 30 odst. 1 písm. e) zákona o rybářství působí zmateně.

Pro úplnost dodávám, že nejmenší lovné míry ryb jsou upraveny v ustanovení § 11 vyhlášky č. 197/2004 Sb., k provedení zákona o rybářství. Délka ryby se měří od vrcholu rypce po konec nejdelších paprsků ocasní ploutve. Nejmenší lovné míry vybraných druhů ryb se liší podle toho, zda se jedná o rybářský revír pstruhový či mimopstruhový.¹⁵

---

¹⁵ Lubovský Z., Problematika vybraných přestupků na úseku rybářství, Právní a ekonomické problémy současnosti IX. – Sborník prací, KEY Publishing, Ostrava, 2009, s. 185, ISBN 978-80-7418-016-3

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. e) zákona o rybnářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. e) zákona o rybnářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

poruší zákazy pro lov ryb podle § 13 odst. 2 a 3 zákona o rybnářství.

Jedná se o jednu z mála z dobře napsaných skutkových podstat, která postihuje porušení zakázaných způsobů lovu ryb uvedených v ustanovení § 13 odst. 2 a 3 zákona o rybnářství.

Ustanovení § 13 odst. 2 zákona o rybnářství zakazuje lov ryb na rybníku nebo v rybnářském revíru za použití prostředků výbušných, otravných nebo omamných látek, bodců jakéhokoliv druhu, lapaček, udic bez prutů, dále vidlic a rozsošek, elektrického proudu. Jakož i střílení a tlučení ryb, chytání je na šňůry, do rukou a do ok. Rovněž zakazuje lov ryb pod ledem a elektrickým proudem.

Ustanovení § 13 odst. 3 zákona o rybnářství zakazuje v rybnářských revírech lov:

- a) vybraných druhů ryb po dobu jejich hájení z důvodu ochrany jejich rozmnožování,
- b) vybraných druhů ryb, které nedosáhly nejmenší lovné míry, z důvodu ochrany těchto druhů ryb,
- c) mimo denní doby lovu ryb v kalendářním roce z důvodu ochrany rybí obsádky,
- d) za použití jakýchkoliv stálých zařízení k lovu ryb nebo sítí, které nejsou od sebe vzdáleny alespoň 50 m, nebo zabraňovat tahu ryb po i proti vodě,
- e) z lodí obytných, z plavidel veřejné dopravy a ze zvláštních plovoucích zařízení využívaných k přepravě materiálu,
- f) v plavebních komorách,
- g) v blízkosti přehradních hrází nejméně 100 metrů od hrázového tělesa,
- h) ze silničních a železničních mostů,
- i) v místech, kde se nahromadily ryby za mimořádně nízkého stavu vody nebo při škodlivém znečištění vody a též ryby shromážděné k přezimování a rozmnožování, lovit rybí plůdky, pokud tato opatření nečiní uživatel rybnářského revíru k záchraně ryb nebo k jejich přenesení do jiných vod,
- j) ryb do slupů, vrší,
- k) v rybím přechodu nebo do vzdálenosti 50 m nad ním a pod ním.

Za přestupek dle tohoto ustanovení lze uložit pokutu do 30 tisíc.

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. f) zákona o rybnářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. f) zákona o rybnářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

provádí lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva stanovenými v povolence k lovu (§ 13 odst. 9 zákona o rybářství).

Povolenkou k lovu je doklad opravňující fyzickou osobu k lovu ryb nebo vodních organismů v příslušném rybářském revíru. Tuto povolenku vydávají uživatelé rybářských revírů, pro dané rybářské revíry, zpravidla za úplat. V povolence k lovu uživatel rybářského revíru označí držitele rybářského lístku, popřípadě stanoví bližší podmínky výkonu rybářského práva. Osoba provádějící lov je povinna vyznačit v povolence k lovu datum lovu, rybářský revír, počet, druh a hmotnost ulovených ryb.¹⁶

Bližší podmínky výkonu rybářského práva uvedené v ustanovení § 13 odst. 9 zákona o rybářství tedy stanoví uživatel rybářského revíru. Jedná se o pravidla, k jejichž vydání je oprávněn uživatel rybářského revíru přímo ze zákona a osoby provádějící lov jsou povinny tyto podmínky respektovat.¹⁷

Bližší podmínky výkonu rybářského práva jsou stanoveny na základě znalosti konkrétních místních podmínek daného rybářského revíru a uživatel rybářského revíru při jejich stanovení přihlédne k podmínkám pro rozmnožování ryb, stavu rybí populace, druhové diverzitě, podmínkám pro život ryb, stavu vodních průtoků, morfologii koryta vodoteče, možnostem úkrytů pro ryby, kvalitě vody, znečišťujícím faktorům, rostlinnému krytu, potravní nabídce pro ryby, charakteru vodní plochy, rybářskému tlaku, odchovné kapacitě revíru, charakteru břehů, stavu břehových porostů a dalším faktorům, které mají vliv na stav společenstev vodního prostředí.¹⁸

Uživatel rybářského revíru musí rovněž přihlédnout i k lokalizaci revíru, vlastnickým právům k pobřežním pozemkům, požadavkům z titulu veřejného či společenského zájmu, případně k dalším požadavkům plynoucím ze zákonných ustanovení.

Pro takovýto rybářský revír jsou pak bližší podmínky výkonu rybářského práva závazné a jejich nedodržení je přestupkem za předpokladu, že bližší podmínky výkonu rybářského práva jsou výslovně uvedeny v oddílu č. 3 v povolence k lovu, tak jak předpokládá prováděcí vyhláška k zákonu o rybářství, v příloze číslo 8. Pokud tomu tak není, jedná se pouze o disciplinární delikt, k jehož projednání nejsou příslušné orgány státní správy rybářství, ale uživatel rybářského revíru. Od rozlišení, zda porušení bližších podmínek výkonu rybářského práva je přestupkem či disciplinárním deliktem závisí rovněž pravomoci rybářské stráže, které v případě, že bližší podmínky výkonu rybářského práva nejsou výslovně uvedeny v povolence k lovu, a tudíž jsou pouze disciplinárním deliktem, nemají pravomoc odebrat úlovek, rybářské nářadí a vybírat pokutu v blokovém řízení.

¹⁶ Ustanovení § 13 odst. 9 zákona o rybářství

¹⁷ Lubovský Z., Problematika vybraných přestupků na úseku rybářství, Právní a ekonomické problémy současnosti IX. – Sborník prací, KEY Publishing, Ostrava, 2009, s. 187, ISBN 978-80-7418-016-3

¹⁸ Stanovisko Ministerstva zemědělství č.j. 26/2009-16230 ze dne 10. března 2009

Asi největším úskalím bližších podmínek výkonu rybářského práva je skutečnost, zda zařazení tohoto institutu do přestupkového práva není v rozporu s právním řádem České republiky. Listina základních práv a svobod ve svém článku 4 odst. 1 uvádí, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

S tím úzce souvisí ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, kde jednoznačně stojí, že přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Přestupkem je tedy jednání, které za přestupek výslovně označuje zákon, což se jednoznačně vykládá tak, že pouze zákonem a nikoliv jiným právním předpisem, lze stanovit, jaké konkrétní jednání je přestupkem. K tomu, aby ono konkrétní jednání mohlo být označeno za přestupek, musí být zároveň jak obecné znaky přestupku, tak i skutková podstata uvedená buď v zákoně o přestupcích, nebo v jiném zákoně.¹⁹

V ustanovení § 30 odst. 1 písm. f) zákona o rybářství je pouhý obecný odkaz na lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva (což je navíc terminologicky nepřesně vzhledem k odkazu na ustanovení § 13 odst. 9 zákona o rybářství) a teprve oddíl č. 3 povolenky k lovu stanoví konkrétní zakázané jednání. Z judikatury Ústavního soudu pak jasně vyplývá, že skutkové podstaty přestupků a sankce nelze stanovit ani obecně závaznými vyhláškami, ale jen zákonem ve smyslu ustanovení § 2 a § 11 a násl. zákona o přestupcích.²⁰ Přičemž platí, že nejenže tyto podzákoné právní předpisy nesmí skutkové podstaty formulovat nově, ale ani podrobněji než upravuje zákon.²¹

Bližší podmínky výkonu rybářského práva upravují velice široké spektrum chování, jehož porušení by mělo být spíše soukromoprávním deliktem a nikoliv přestupkem, neboť konkrétní chování je stanoveno vnitřními pravidly danými uživatelem revíru a nikoliv zákonem. Skutková podstata formulovaná v ustanovení § 30 odst. 1 písm. f) zákona o rybářství je tak v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Za tyto přestupky lze uložit pokutu do 30 tisíc.

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. g) zákona o rybářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. g) zákona o rybářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

---

¹⁹ Červený Z., Šlauf V., Přestupkové právo – komentář k zákonu (11. vydání), Linde, Praha 2003, s. 16 ISBN 80-7201-435-8

²⁰ Např. náleží Ústavního soudu Pl. ÚS 8/93 ze dne 12. dubna 1994

²¹ Např. náleží Ústavního soudu Pl. ÚS 47/93 ze dne 23. srpna 1994

loví pomocí elektrického proudu v rozporu s § 13 odst. 6 zákona o rybářství.

Nejedná se zde o problematiku zakázaného způsobu rybolovu jako je tomu u ustanovení § 30 odst. 1 písm. e) zákona o rybářství, ale o bezpečnost lovcích osob v případech, kdy je tento zákonem zakázaný způsob lovu ryb povolen na základě výjimky udělené orgány státní správy rybářství.

Lov ryb pomocí elektrického proudu je povolen pouze při splnění bezpečnostních předpisů.²² Osoba obsluhující elektrické zařízení musí mít u sebe povolení k takovému lovu a doklady opravňující použití elektrického zařízení, stanovené zvláštním právním předpisem.²³ Tímto zvláštním právním předpisem je pak vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění pozdějších předpisů.

Za tento přestupek lze uložit pokutu do 30 tisíc.

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. h) zákona o rybářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. h) zákona o rybářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

nemá u sebe nebo na požádání nepředloží doklady uvedené v § 13 odst. 7 zákona o rybářství.

Povinnost mít u sebe a požádání rybářské stráže předložit rybářský lístek a povolenku k lovu je obsažena v § 13 odst. 7 zákona o rybářství. Rybářským lístkem je doklad nezbytný pro vydání povolenky k lovu umožňující lov ryb a vodních organismů v rybářských revírech²⁴ a povolenkou k lovu je doklad opravňující fyzickou osobu k lovu ryb nebo vodních organismů v příslušném rybářském revíru.²⁵

Nejedná se o případy, kdy fyzická osoba není držitelem rybářského lístku, ty se posuzují dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. i) zákona o rybářství. Jedná se o případy, kdy lovcí osoba držitelem rybářského lístku je, ale nemá jej u sebe, nebo odmítne předložit.

Za tento přestupek lze uložit pokutu do 1500 Kč.

K ustanovení § 30 odst. 1 písm. i) zákona o rybářství

Dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. i) zákona o rybářství se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

neoprávněně chytá ryby.

---

²² ČSN 34 3100 Bezpečnostní předpisy pro obsluhu a práci na elektrických zařízeních.

²³ Ustanovení § 30 odst. 6 zákona o rybářství

²⁴ Ustanovení § 2 písm. l) zákona o rybářství

²⁵ Ustanovení § 2 písm. m) zákona o rybářství

Problematické ustanovení, které se do zákona o rybářství dostalo novelou č. 237/2012 Sb. Původně bylo v zákoně o přestupcích z roku 1990, konkrétně v ustanovení § 35 odst. 1 písm. f). Při novelizaci zákona o rybářství bylo toto ustanovení přestupkového zákona bezmyšlenkovitě převzato, aniž by upravilo terminologii a sankci. Došlo tak k nedodržení zásady konsistence, tj. užívat pro stejné věci stejné pojmy, nikdy v zákoně neužívat synonyma. Zákon o rybářství hovoří o lovu ryb a také jej definuje ve svém ustanovení § 2 písm. j), zatímco nové ustanovení § 30 odst. 1 písm. i), převzalo terminologii zákona o přestupcích a hovoří o chytání ryb. Zákon o rybářství termín „chytat ryby“ zmiňuje pouze jednou, a to v ustanovení § 13 odst. 2 písm. b), kde uvádí, že „je zakázáno chytat ryby na šňůry, do rukou a do ok“. Logicky se tak nabízí nesprávný výklad, že ustanovením § 30 odst. 1 písm. i) se myslí toto chytání a nikoliv lov bez rybářského lístku jak to bylo myšleno v zákoně o přestupcích. Této teorii nahrává i nízká sankce za tento přestupek. Přestože neoprávněný lov ryb je bezesporu jednání závažnější, než například porušení denní doby lovu nebo nepřítomnost u prutu, lze za tento přestupek uložit pokutu do 8 tisíc korun, zatím, za porušení již zmíněné denní doby lovu či nepřítomnosti u prutu lze, hypoteticky, uložit i sankci až do 30 tisíc korun. Je tomu tak proto, že zákon o rybářství, který je z roku 2004, již vznikl ve zcela jiných socioekonomických podmínkách než zákon o přestupcích z roku 1990, ze kterého byla výše uvedená skutková podstata i se sankcí převzata.

Při interpretaci a pochopení správného smyslu ustanovení § 30 odst. 1 písm. i) zákona o rybářství je tak nezbytné vycházet především z důvodové zprávy k zákonu č. 237/2012, Sb.

Jak již bylo uvedeno, lze za tento přestupek uložit pokutu do 8 000 Kč. Rovněž lze uložit také zákaz činnosti do jednoho roku.

4. PŘESTUPKY SE SPECIÁLNÍM SUBJEKTEM

Ustanovení § 30 odst. 2, 3, 4 zákona o rybářství upravuje přestupky, kterých se může dopustit tzv. speciální subjekt tj. rybníkář nebo uživatel revíru, či rybářský hospodář.

5. RYBNÍKÁŘ

K ustanovení § 30 odst. 2 zákona o rybářství

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako rybníkář poruší některou z povinností podle § 3.

Rybníkářství, přestože nemá tolik sofistikovanou úpravu jako výkon rybářského práva v rybářských revírech, je rovněž spojeno s některými povinnostmi, jako způsob lovu, stanovený zákonem o rybářství a jeho prováděcím předpisem.

Rybníkář je rovněž povinen vést evidenci o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku v rybníkářství, o lovu ryb na udici a

předkládat ji příslušnému orgánu státní správy rybníkářství nejpozději do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

Úskalím tohoto ustanovení je, že orgán státní správy rybníkářství často ani neví, který subjekt vykonává rybníkářství, takže rovněž netuší, že má po tomto subjektu vyžadovat evidenci o hospodaření.

Za tento přestupek lze uložit pokutu do výše 30 tisíc korun.

6. UŽIVATEL RYBÁŘSKÉHO REVÍRU

K ustanovení § 30 odst. 3 zákona o rybníkářství

Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako uživatel rybníkářského revíru

- a) **nesplní povinnost, která jí byla uložena rozhodnutím nebo oznámením o povolení výkonu rybníkářského práva (§ 11 odst. 1 a 2),**
- b) **nepředloží evidenci** uvedenou v § 11 odst. 6,
- c) **nevyznačí hranice** rybníkářského revíru,
- d) **nevyznačí hranice** chráněné rybí oblasti,
- e) **nenavrhne rybníkářskou stráž** (§ 14 odst. 1),
- f) **nepověří rybníkářského hospodáře vedením evidence** podle § 11 odst. 5.

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. a) zákona o rybníkářství postihuje přestupek, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že jako uživatel rybníkářského revíru nesplní povinnost, která jí byla uložena rozhodnutím nebo oznámením o povolení výkonu rybníkářského práva (§ 11 odst. 1 a 2 zákona o rybníkářství).

Dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o rybníkářství stanoví orgán státní správy rybníkářství v rozhodnutí nebo v oznámení o povolení výkonu rybníkářského práva pro každý rybníkářský revír postup zarybnování podle druhu, počtu a věkových kategorií vysazovaných ryb (tzv. roční zarybnovací plán).

Dle ustanovení § 7 odst. 1 a 2 prováděcí vyhlášky,²⁶ při stanovení způsobu hospodaření v rybníkářském revíru, určí příslušný orgán státní správy rybníkářství podle ekologického charakteru rybníkářského revíru a dosavadní skladby rybí obsádky zejména

---

²⁶ Vyhláška č. 197/2004 Sb., k provedení zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybníkářského práva, rybníkářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybníkářství)

- a) množství vysazovaných ryb pro jednotlivé kalendářní roky podle druhu a množství ryb v jedné věkové kategorii,
- b) předpokládaný minimální roční výlovek lovem na udici nebo jiným způsobem lovu,
- c) s ohledem na produkční schopnost rybářského revíru možnost hospodářské těžby nebo regulačního odlovu.

Při stanovení postupu zarybňování příslušný rybářský orgán vychází ze skladby rybí obsádky rybářského revíru s cílem doplňování té části rybí obsádky, která se nedoplňuje přirozenou cestou. Zarybňování nesmí ohrozit rovnováhu rybí obsádky v rybářském revíru. Revír se zarybňuje po celé ploše rovnoměrně a zarybňování se provádí s ohledem na ekologické odchylky jednotlivých částí rybářského revíru.

Z výše uvedeného vyplývá, že hodnoty stanovené orgánem státní správy rybářství v ročním zarybňovacím plánu jsou závazné a nelze se od nich zpravidla odchýlit, neboť jsou stanoveny podle ekologického charakteru rybářského revíru. Odchylný postup je stanoven např. v příloze č. 4 prováděcí vyhlášky, v rámci tzv. přepočtu věkových kategorií vysazovaných ryb.

Nedodržení např. stanoveného počtu nebo překročení stanoveného počtu vysazených ryb, vyjma postupu dle přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky, pak lze kvalifikovat jako skutkovou podstatu spadající pod přestupek dle ustanovení § 30 odst. 3 písm. a) zákona o rybářství (popř. jiný správní delikt uvedený v ustanovení § 31 odst. 3 písm. a) zákona o rybářství).

Každé takové nedodržení ročního zarybňovacího plánu je však nezbytné posuzovat velmi citlivě, neboť existují objektivně dané důvody, pro které uživatel rybářského revíru nedostatečně zarybnil (např. nedostatek potřebné rybí násady na trhu apod.) nebo stanovený počet zarybňování překročil (např. úhyn již vysazených ryb v důsledku ekologické havárie a jejich opětovné vysazení apod.). Každý postup směřující k nedodržení hodnot stanovených ročním zarybňovacím plánem by však uživatel rybářského revíru měl předem konzultovat s příslušným orgánem státní správy rybářství, neboť se tím vystavuje potenciálnímu sankčnímu postihu (viz výše).²⁷

Ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona o rybářství upravuje situace, kdy orgán státní správy rybářství odejme povolení výkonu rybářského práva svým rozhodnutím, zjistí-li, že uživatel rybářského revíru závažným způsobem porušuje své povinnosti, zejména podmínky pro povolení výkonu rybářského práva, za nichž mu byl výkon rybářského práva povolen.

Z dikce „závažným způsobem porušuje“ lze dovodit, že se jedná o opakované porušení, kdy je již zřejmé, že institut správního trestání k nápravě nepostačuje.²⁸

---

²⁷ Stanovisko Ministerstva zemědělství č.j. 192436/2012-MZE-16231 ze dne 29. října 2012

²⁸ tamtéž

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. b) zákona o rybářství dopadá na porušení povinnosti uživatele rybářského revíru předložit příslušnému orgánu státní správy rybářství do 30. dubna následujícího kalendářního roku evidenci o hospodaření v rybářském revíru a o dosaženém hospodářském výsledku za uplynulý kalendářní rok.²⁹

Ustanovení § 30 odst. 3 písm. c) zákona o rybářství postihuje přestupek, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že jako uživatel rybářského revíru nevyznačí hranice rybářského revíru. Hranice rybářského revíru, popřípadě chráněné rybí oblasti, se určují napříč vodního toku zpravidla tak, aby byly v terénu zřetelné (například stavby, technická zařízení, přírodní útvary nebo jiné objekty).³⁰

Rybářský revír, popřípadě chráněná rybí oblast, se označuje tabulkou s pojmenováním rybářského revíru, popřípadě chráněné rybí oblasti. Jde-li o vodní tok, umístí se toto značení na obou koncích rybářského revíru, popřípadě chráněné rybí oblasti, a to na obou březích vodního toku. Tabulka musí obsahovat název rybářského revíru, číslo rybářského revíru a údaje o tom, zda jde o revír pstruhový nebo mimopstruhový nebo o chráněnou rybí oblast, a údaje o uživateli rybářského revíru, a to jeho jméno a příjmení u fyzické osoby nebo obchodní firmu nebo název u právnické osoby.³¹

Povinnosti vyznačit hranice rybářského revíru odpovídá na opačné straně i povinnost vlastníka nebo uživatel pobřežního pozemku strpět označení rybářského revíru, popřípadě chráněné rybí oblasti,³² nicméně za nedodržení povinnosti strpět označení rybářského revíru není sankce. Tato povinnost je tedy nevynutitelná a v praxi záleží na dohodě uživatele rybářského revíru s vlastníky pobřežních pozemků.

Přestupky uvedené v **ustanovení § 30 odst. 3 písm. d) a e) zákona o rybářství** spočívající v nenavržení rybářské stráže a nepověření rybářského hospodáře vedením evidence orgány státní správy rybářství zatím v praxi nikdy neřešily.

7. RYBÁŘSKÝ HOSPODÁŘ

Dle ustanovení § 30 odst. 4 zákona o rybářství se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jako **rybářský hospodář nevede evidenci** podle § 11 odst. 6 zákona o rybářství **a nepředloží ji ke kontrole**. Uživatel rybářského revíru je povinen pověřit neprodleně po přenechání výkonu rybářského práva rybářského hospodáře vedením evidence o hospodaření, o dosaženém hospodářském výsledku a evidence o vydání povolenek k lovu v rybářském revíru.³³ Rybářský hospodář je povinen vést tyto evidence a předkládat je na požádání ke kontrole příslušnému orgánu státní správy rybářství.³⁴

²⁹ Ustanovení § 11 odst. 7 zákona o rybářství

³⁰ Ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 197/2004 Sb., k provedení zákona o rybářství

³¹ Ustanovení § 3 odst. 3 vyhlášky č. 197/2004 Sb., k provedení zákona o rybářství

³² Ustanovení § 11 odst. 9 zákona o rybářství

³³ Ustanovení § 11 odst. 5 zákona o rybářství

³⁴ Ustanovení § 11 odst. 6 zákona o rybářství

8. PŘESTUPKY NA ÚSEKU OCHRANY MOŘSKÝCH RYBOLOVNÝCH ZDROJŮ

Ustanovení § 30 odst. 5 zákona o rybařství upravuje přestupky, kterých se fyzická osoba dopustí při dovozu, popřípadě tranzitu mořských ryb nebo mořských živočichů. Tyto přestupky navazují na hlavu VI zákona o rybařství, která zapracovává do českého právního řádu příslušné předpisy Evropské unie, především pak Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

Ustanovení § 30 odst. 5 zákona o rybařství se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že

- a) uvádí na trh, doveze, provádí tranzit přes území České republiky druhů mořských ryb nebo mořských živočichů v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie v oblasti ochrany mořských rybolovných zdrojů,

Tímto přímo použitelným předpisem se rozumí již zmiňované Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

- b) neposkytne při dovozu, případně tranzitu mořských ryb nebo mořských živočichů podle § 28 odst. 2 zákona o rybařství údaje podle příslušných právních předpisů Evropské unie,

Při dovozu, popřípadě tranzitu mořských ryb nebo mořských živočichů musí účetní doklady, dodávkové listy a jiné dopravní nebo průvodní doklady, týkající se těchto mořských ryb nebo mořských živočichů obsahovat označení druhu, množství, velikosti, popřípadě stanovené minimální velikosti mořské ryby nebo mořského živočicha a jiné náležitosti stanovené přímo použitelnými předpisy Evropské unie

- c) nepodá informace potřebné k výkonu dozoru podle § 29 odst. 2 zákona o rybařství,

Při dovozu produktů mořského rybolovu, které společně tvoří jednu zásilku a které jsou přepravovány do České republiky z třetí země, jiné, než je třetí země jejich odlovu, musí dovozce, kromě osvědčení o úlovku, předložit místně příslušnému celnímu ředitelství listinné důkazy, jimiž prokáže, že tyto produkty rybolovu nebyly předmětem jiných činností než vykládka, opětovná nakládka nebo jakýkoliv dalších činností, jejichž cílem bylo zachovat náklad v původním stavu

a dále, že zůstaly pod neustálým dohledem příslušných orgánů v této třetí zemi.³⁵

Listinné důkazy se předkládají buď prostřednictvím jednoho přepravního dokladu, v případě přepravy uskutečňované na základě jediné přepravní smlouvy, nebo dokumentu, který byl vydán příslušnými orgány dané třetí země a je na něm uveden přesný popis produktů rybolovu, data vykládky a opětovné nakládky produktů, případně názvy lodí nebo jiné použité dopravní prostředky a podmínky, za kterých produkty v dané zemi zůstaly.

Při dovozu produktů mořského rybolovu tvořících jednu zásilku, které byly zpracovány v třetí zemi, jiné, než je třetí země jejich odlovu, musí dovozce předložit místně příslušnému celnímu ředitelství prohlášení zpracovatelského podniku v dané třetí zemi potvrzené příslušnými orgány této země podle formuláře uvedeného v příloze IV nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

Vyplněné prohlášení zpracovatelského podniku obsahuje přesný popis nezpracovaných a zpracovaných produktů mořského rybolovu a jejich příslušná množství a dokládá, že hotové produkty byly vyrobeny v třetí zemi z úlovků opatřených osvědčením o úlovku. K prohlášení zpracovatelského podniku musí být připojeny originály osvědčení o úlovku, pokud všechny dotyčné úlovky byly použity při zpracování rybářských produktů vyvezených v jedné zásilce, nebo kopie osvědčení o úlovku, jestliže úlovky byly částečně použity při zpracování produktů mořského rybolovu vyvezených v jedné zásilce.

Pokud byly produkty mořského rybolovu zpracovány v zemi jejich odlovu, není prohlášení zpracovatelského podniku vyžadováno.

- d) se dopustí závažného porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

Závažným porušením přímo použitelného předpisu Evropské unie se rozumí³⁶

- a) činnosti považované za činnosti mající povahu nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu v souladu s kritérii stanovenými v článku 3 Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu,

---

³⁵ Článek 14 Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu

³⁶ Článek 42 Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

- b) podnikání přímo související s nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovem, včetně obchodu s produkty rybolovu nebo dovozu těchto produktů;
- c) falšování dokladů uvedených v tomto nařízení nebo používání těchto falešných či neplatných dokladů.

Orgánem prvního stupně je v tomto případě Ministerstvo zemědělství.

Za přestupek podle ustanovení § 30 odst. 5 písm. a) až c) lze uložit pokutu do výše 100 000 Kč. Za přestupek podle ustanovení § 30 odst. 5 písm. d) lze uložit pokutu ve výši uvedené v přímo použitelném předpisu Evropské unie. Touto sankcí může být pokuta nejméně ve výši pětinásobku hodnoty produktů rybolovu získaných spácháním závažného porušení předpisů.

V případě opakovaných závažných porušení předpisů v období pěti let uloží orgán státní správy rybářství nejvyšší možnou sankci nejméně ve výši osminásobku hodnoty produktů rybolovu získaných spácháním závažného porušení předpisů.³⁷

Při uplatňování těchto sankcí orgán státní správy zohlední rovněž závažnost škody způsobené daným rybolovným zdrojům a mořskému prostředí.

9. JINÉ SPRÁVNÍ DELIKTY DLE USTANOVENÍ § 31 ZÁKONA O RYBÁŘSTVÍ

Jiné správní delikty uvedené v ustanovení § 31 zákona o rybářství v podstatě kopírují skutkové podstaty přestupků v ustanovení § 30 s tím, že se vztahují na jednání právnických osob a podnikajících fyzických osob. Úskalím těchto ustanovení je především problematika přičitatelnosti jednání právnických osob, kterou zákonodárce buď podcenil, nebo nepochopil.

10. PŘÍČITATELNOST JEDNÁNÍ

Tak například ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o rybářství zakazuje právnické osobě lovit ryby způsoby vyjmenovanými v ustanovení § 13 odst. 2 a 3 zákona o rybářství, tedy např. lovit ryby pod ledem (též se používá starší termín tzv. „na dírkách“).

V praxi se tak stává, že právnická osoba, která je uživatelem rybářského revíru, organizuje závody tzv. lovu ryb na dírkách pro rybáře, aniž by si opatřila výjimku ze zakázaných způsobů lovu od orgánu státní správy rybářství.

---

³⁷ Článek 44 odst. 2 Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu

Takovéto chování však není právnické osobě přičitatelné a nelze je kvalifikovat jako jiný správní delikt dle ustanovení § 31 odst. 1 písm. c) zákona o rybářství!³⁸

Je tomu jednak proto, že české správní právo trestní (ať už se jedná o řízení o jiném správním deliktu či přestupku) nezná, tak jako trestní právo, pojem organizátora a jednak právě díky výše zmíněné problematice přičitatelnosti jednání.

V ustanovení § 20 občanského zákoníku³⁹ se uvádí, že právní úkony právnické osoby ve všech věcech činí ti, kteří k tomu jsou oprávněni smlouvou o zřízení právnické osoby, zakládací listinou nebo zákonem (statutární orgány). Za právnickou osobu mohou činit právní úkony i jiní její pracovníci nebo členové, pokud je to stanoveno ve vnitřních předpisech právnické osoby nebo je to vzhledem k jejich pracovnímu zařazení obvyklé. Překročí-li tyto osoby své oprávnění, vznikají práva a povinnosti právnické osobě jen pokud se právní úkon týká předmětu činnosti právnické osoby a jen tehdy, jde-li o překročení, o kterém druhý účastník nemohl vědět. A rovněž v ustanovení § 13 odst. 1 věta druhá obchodního zákoníku⁴⁰ se stanoví, že právnická osoba jedná statutárním orgánem nebo za ni jedná zástupce.

Jednání konkrétních rybářů, kteří často ani netuší, že organizátor závodu nedisponuje potřebným povolením pak, dle názoru soudu, není přičitatelné právnické osobě.⁴¹

11. NEROVNOST SUBJEKTŮ

Dalším problémem jsou sankce, které pro právnické osoby a fyzické osoby podnikající jsou vyšší než pro přestupky fyzických osob.

Článek 1 věta první Listiny základních práv a svobod stanoví, že lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech. Rovnost v tomto pojetí, mimo jiné, znamená, že normy právního řádu mají ukládat povinnosti a poskytovat práva a jiné výhody všem za týchž podmínek stejně.⁴² Z postulátu rovnosti sice nevyplývá požadavek obecné rovnosti všech se všemi, plyne z něj však požadavek, aby právo bezdůvodně nezvýhodňovalo jedny před druhými.⁴³ Není proto zcela zřejmé proč za stejný, resp. stejně závažný správní delikt může právnické osobě být uložena sankce podstatně vyšší než fyzické osobě. Obzvláště nesmyslné je pak ukládání vyšší sankce fyzické osobě podnikající, a to přesto, že jiný správní delikt ani nemusí s předmětem jejího podnikání vůbec souviset.

³⁸ Rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 8 Ca 213/2006-44 ze dne 20. listopadu 2008

³⁹ zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁴⁰ zákon č. 513/1991 Sb., odchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

⁴¹ Rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 8 Ca 213/2006-44 ze dne 20. listopadu 2008

⁴² Pavlíček V., Hřebejk J., a kol.: Ústava a Ústavní řád České republiky 2. díl: Práva a svobody, Linde, Praha 1995, s. 35 ISBN 80-7201-000-X

⁴³ Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 38/01 ze dne 12. března 2003

Na řízení o jiných správních deliktech se neuzije zákon o přestupcích, ale správní řád.

12. ZÁNÍK POSTIŽITELNOSTI

Obecně platí, že přešupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok,⁴⁴ a o tom, zda je tato lhůta přiměřená či nikoliv, bylo již publikováno nespočet odborných článků. Zákon o rybářství však obsahuje speciální úpravu zániku odpovědnosti, když v ustanovení § 30 odst. 7 a v ustanovení § 31 odst. 9 stanoví, že odpovědnost za správní delikt zaniká, nebylo-li o pokutě za něj pravomocně rozhodnuto do 3 let a v případě přešupku či jiného správního deliktu spočívajícího v porušení přímo použitelného předpisu Evropské unie do 5 let ode dne, kdy ke správnímu deliktu došlo.

13. ZÁVĚREM

Zákon o rybářství přinesl v roce 2004 do českého právního řádu široké spektrum nových správních deliktů, které do té doby české právo neznalo. Tyto nové skutkové podstaty vycházely povětšinou z rybářských zvyklostí a byly do té doby trestány občanskými sdruženými v rámci svých vnitřních předpisů. Bohužel tak učinil způsobem značně nešťastným, neboť řada skutkových podstat se buď vzájemně překrývá, je obtížně srozumitelná, je obsoletní, popřípadě rovnou v rozporu s ústavními předpisy. Už tak tristní situace byla ještě zhoršena díky nekvalifikovaným zásahům uskutečněným prostřednictvím řady novelizací.

Při troše ironie lze říci, že zákon o rybářství je vhodnou učební pomůckou toho, jak by právní předpis neměl vypadat a kterých základních chyb se při tvorbě právních předpisů vyvarovat. Zároveň se jedná o obžalobu toho, jakým diletantským a amatérským způsobem se v České republice tvoří právní předpisy.

Literature:

- Mates P., a kol., Základy správního práva trestního – 4. vydání, C.H. Beck, Praha, 2008, s. 13, ISBN 978-80-7179-806-4,
- Lubovský Z., Problematika vybraných přešupků na úseku rybářství, Právní a ekonomické problémy současnosti IX. – Sborník prací, KEY Publishing, Ostrava, 2009, s. 185, ISBN 978-80-7418-016-3,
- Červený Z., Šlauf V., Přešupkové právo – komentář k zákonu (11. vydání), Linde, Praha 2003, s. 16 ISBN 80-7201-435-8.

Contact – email

Zbynek.Lubovsky@mze.cz

---

⁴⁴ Ustanovení § 20 zákona o přestupcích